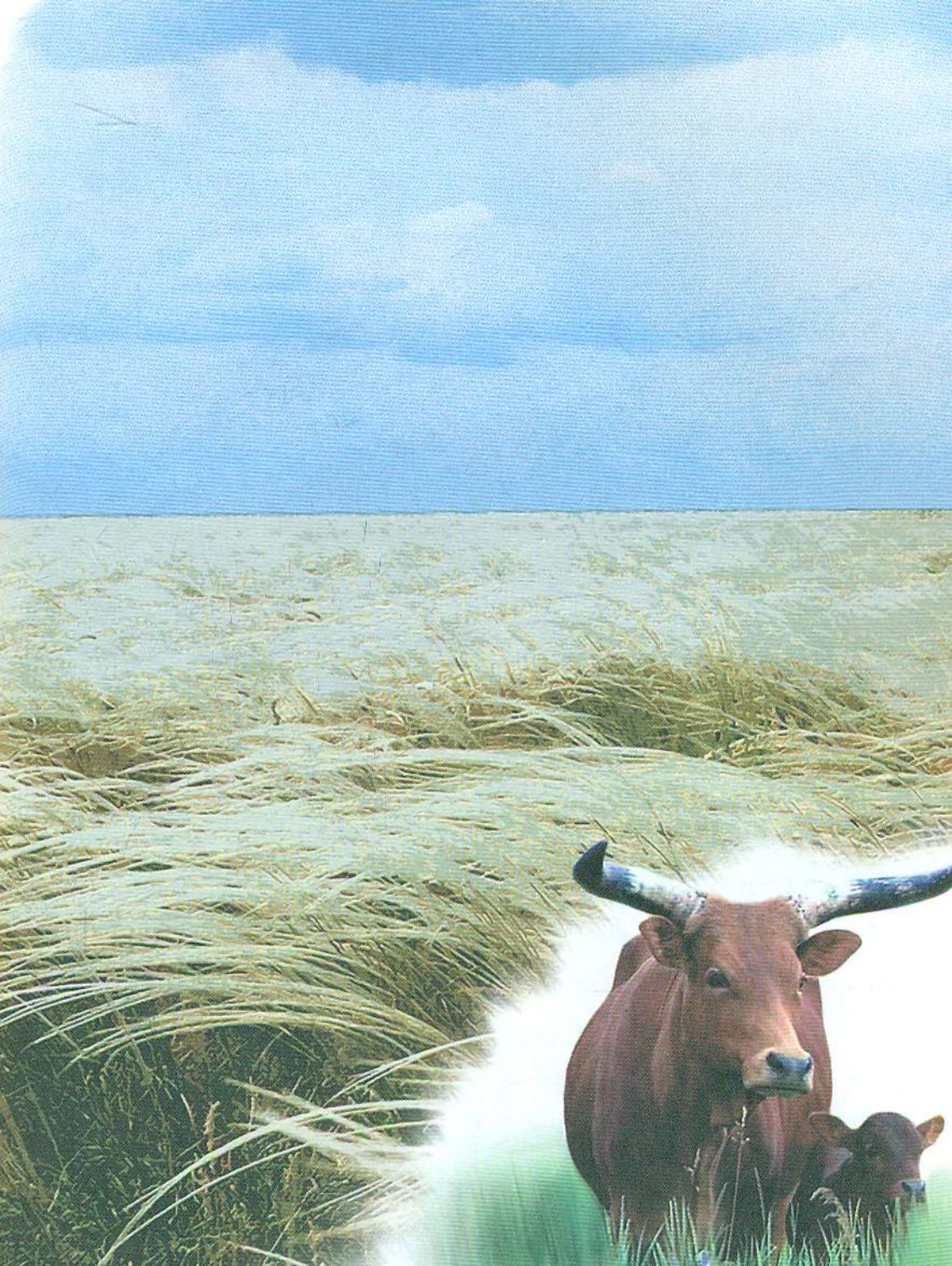

Ас-ка-ні-я-Но-ва

За-по-від-ник «Ас-ка-ні-я-Но-ва» — дуже ці-ка-ве міс-це в Хер-сон-ській об-лас-ті. Тут збе-рег-ла-ся ді-лян-ка не-зай-ма-но-го людь-ми сте-пу, що по-ріс ко-ви-ло-ю. А на-вес-ні за-цві-та-ють тюль-па-ни, і-ри-си, ро-маш-ки, гвоз-ди-ки. Це най-ста-рі-ший за-по-від-ник У-кра-ї-ни. Про ньо-го зна-є ко-жен у-че-ний в у-сьо-му сві-ті.

На ве-ли-ких те-ри-то-рі-ях віль-но роз-гу-лю-ють че-ре-ди ди-ких тва-рин: о-ле-нів, бі-зо-нів, буй-во-лів, сай-га-ків, ку-ла-нів, вер-блю-дів та на-віть а-фри-кан-ських зебр і ан-ти-лоп. А-фри-кан-ських тва-рин спе-ці-аль-но при-вез-ли в ці міс-ця. Во-ни при-жи-ли-ся і пре-крас-но се-бе по-чу-ва-ють. У за-по-від-ни-ку меш-ка-є ди-кий кінь Прже-валь-сько-го. Тут про-во-дять ек-скур-сі-ї в степ на кін-них е-кі-па-жах, щоб по-ми-лу-ва-ти-ся че-ре-да-ми ди-ких тва-рин.

У за-по-від-ни-ку та-кож є ці-ка-вий зо-о-парк.

Кар-пáт-ський за-по-від-ник

На За-кар-пат-ті зна-хо-дить-ся Кар-пат-ський бі-о-сфер-ний за-по-від-ник. Це у-ні-каль-не при-род-не міс-це є най-цін-ні-шим на на-шій пла-не-ті, і, о-крім то-го, він о-дин із тих при-род-них за-по-від-ни-ків, що о-хо-ро-ня-єть-ся Ю-НЕС-КО. За-по-від-ник об'-єд-ну-є шість о-кре-мих гір-ських груп — ма-си-вів.

Чор-но-гор-ський ма-сив ві-до-мий зав-дя-ки най-ви-щій го-рі У-кра-ї-ни — Го-вер-лі (ви-со-та 2061 метр). Сніг на її вер-ши-ні час-то ле-жить до се-ре-ди-ни лі-та. На Сви-до-вець-ко-му ма-си-ві рос-туть ле-ген-дар-ні гір-ські кві-ти е-дель-вей-си. А на Хуст-сько-му — о-соб-ли-ві вузь-ко-лис-ті нар-ци-си. Во-ни за-не-се-ні до Чер-во-но-ї кни-ги. Тут їх так ба-га-то, що ма-сив на-зи-ва-ють ще «До-ли-но-ю нар-ци-сів». Най-кра-ще при-їж-джа-ти сю-ди на по-чат-ку трав-ня, ко-ли вся до-ли-на пе-ре-тво-рю-єть-ся на бі-лий квіт-ко-вий ки-лим.